

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIX nr. 5107

4 pagini — 20 bani

Joi 16 martie 1961

Proletari din toate țările, uniți-vă!

România liberă

In cinstea aniversării partidului

Alte colective din țară

își iau angajamente

în întrecerea socialistă

Produce de sticlărie de calitate superioară

Producele fabricii „Vitrometan” din Medias sînt bine cunoscute.

În aceste zile, colectivul întreprinderii a analizat posibilitățile de îmbunătățire continuă a calității produselor, luîndu-și angajamente concrete în cinstea aniversării a 40 de ani de

La Săvinești

BACĂU (de la corespondentul nostru). Colectivul uzinei de fire și fibre sintetice de la Săvinești pune în centru atenției sale îmbunătățirea continuă a calității produselor. În urma analizei posibilităților existente în întreprindere, muncitorii, tehnicienii și inginerii de aici s-au angajat:

- Să realizeze o creștere a procentului de fire sintetice de calitate I-A, cu 10 la sută față de nivelul cel mai înalt realizat în anul 1960.

- În acest scop ei și-au propus să determine și să obțină parametrii optimați de funcționare a instalațiilor de polimerizare și filare; să asigure alimentarea secției de polimerizare cu lacame de calitate constantă; în vederea obținerii unei lacame de calitate superioară ei s-au hotărît să efectueze o recepție exigentă a materiilor prime, cerînd totodată furnizorilor ridicarea indicilor de calitate pentru produsele livrate.

- Să realizeze o economie peste sarcina prețului de cost în valoare de 2 milioane lei.

la înființarea P.C.R. Printre acestea amintim:

- Producele fabricii să fie numai de calitate I-A și extrafine; prin descoperirea și valorificarea tuturor rezervelor interne se vor da produse peste plan în valoare de peste o jumătate milion lei.

- La prețul de cost al producției se vor realiza economii peste plan în valoare de 792.000 lei. Se va îmbogăți producția fabricii cu încă 36 sortimente noi.

Pentru îndeplinirea acestor angajamente, colectivul fabricii „Vitrometan” a propus printre altele:

- Mecanizarea alimentării cup-toarelor nr. 4, 6, 7 și 9.

- Mecanizarea descărcării nisipului și a unor transporturi interloare.

- Introducerea celei de-a treia benzii la atelierul de șlefuit pentru producția articolelor de sticlă fină.

- Organizarea de cursuri de calificare și specializare pentru muncitorii și maștrii.

Cuvîntul furnaliștilor hunedoreni

Muncitorii, inginerii și tehnicienii de la cele două furnale noi automatizate de la Combinatul siderurgic din Hunedoara și-au propus să reducă anul acesta cu 40 la sută cantitatea de fond de deșeu. Pentru a atinge acest scop, furnaliștii și-au propus să acorde o mare atenție îmbu-

nătății calității fontei și sporirii indicilor de utilizare a furnalelor. Pentru a scurta timpul de elaborare a șarjelor, ei au extins folosirea minereului autotondant și au mărit temperatura aerului introdus în furnale.

Rezultatele acestor măsuri sînt semnifica-

Chemarea colectivităților din Tâțaru

Ieri după amiază, la căminul cultural din satul Tâțaru, comuna Comana, Raionul Negru-Vodă, a avut loc o entuziasmată adunare a membrilor gospodăriei colective „Albina”. Hotărîți să îndeplinească cea de-a 40-a aniversare a partidului cu rezultate deosebite în ceea ce privește dezvoltarea și întărirea economico-organizatorică a gospodăriei, colectivii din Tâțaru și-au luat următoarele angajamente:

- să depășească în acest an cu 400 kg porumb boabe, cu 7.000 kg porumb siloz, cu 2600 kg sticlă de zahăr și cu aproape 8.000 kg cartofi producția realizată la hectar în cursul anului trecut;

- să dezvolte sectorul zootehnic astfel încît la sfîrșitul anului încărcătura la 100 ha să crească cu 6,67 bovine, cu 18,8 porcine și cu peste 13 ovine etc.;

- să obțină în sectorul zootehnic producții medii de 2.800 litri lapte de la fiecare vacă furajată, 3,6 kg lîm de la fiecare oaie tunsă și să îngrășe 500 de porci;

- să valorifice prin contractări cu statul 500 tone grîu și secară, 350 tone porumb boabe, 163 tone floarea soarelui, 700 tone sticlă de zahăr, 1.600 hl lapte de vacă, 330 hl lapte de oaie, 6.000 kg lîm, 60.905 kg carne, 10.000 kg struguri;

- să realizeze un fond de bază indivizibil de 4.456.000 lei (cu

Unul din marile restaurante? Nu. Sala de mese a noului cămin al universității bucureștene „C. I. Parhon”. Aici totul este modern și estetic, creînd o atmosferă plăcută. Condițiile deosebite de confort de care se bucură studenții în acest cămin cu și în afîtea altele construite în anii noștri, sînt o dovadă grațioasă a grijii partidului și statului nostru față de tineretul studios. Foto: AGERPRES

Ultimele stiri

A ÎNCEPUT FABRICAREA HIPOCLORITULUI DE SODIU

BACĂU (de la corespondentul nostru). La Combinatul chimic Borzești s-a construit încă de anul trecut o instalație care pentru început nu putea fi utilizată, intrarea ei în funcțiune fiind condiționată de alte instalații care urmează să fie construite în anii următori. Pentru ca instalația să poată fi totuși folosită, un colectiv de ingineri a studiat posibilitatea adaptării ei pentru fabricarea hipocloritului de sodiu. Cîteva modificări necesare au fost făcute cu mijloace locale. Zilele acestea, instalația a intrat în funcțiune. Ea folosește ca materie primă gazele de evacuare, care în mod normal nu numai că se pierd dar sînt și toxice, precum și o soluție de 50 la sută de hidroxid de sodiu, produs care se obține într-una din secțiile Combinatului. Capacitatea instalației este de 1500—2000 tone anual.

A ÎNCEPUT MECIUL REVANȘA TAL-BOTVINIK.

MOSCOVA (prin telefon). — Ieri a început meciul revanșă Tal-Botvinik, cînd pentru titlul de campion mondial de șah, Urfașul sală a Teatrului de estradă a fost arhiplînat. Printre spectatori, se aflau mari maeștri și maeștri internaționali, printre care și campionii mondiali Smislov și Euwe. La începutul partidei, poziția lui Tal a fost ceva mai bună. Figurile lui au ocupat o poziție activă și Botvinik a fost silit să intre pe poziții de apărare. Botvinik s-a apărut cu încredință, reușind să obțină chiar un mic avantaj pozițional. La mutarea 22, Tal a propus remiză, dar propunerea nu a fost acceptată. După schimbul turelor, jocul a intrat într-un final în care calul și pionii lui Botvinik luptau împotriva nebulului și a pionilor izolați, mai slabi al lui Tal. Campionul lumii a fost nevoit să cedeze unul din pionii, Tal a ajuns în criză de timp.

La mutarea 40, partida s-a întrerupt. Ea va fi reluată astăzi.

V. PANOV

În pagina a II-a: desfășurarea partidei și poziția la întrerupere.

FAZA RAIONALĂ A CONCURSULUI FORMAȚIILOR ARTISTICE DE AMATORI

În regiunea Hunedoara se desfășoară în prezent faza raională a celui de-al V-lea concurs pe țară al formațiilor artistice de amatori de la orașe și sate, la care participă echipele și solistii selecționați la faza intercomunală care s-a încheiat recent. La faza intercomunală a concursului au participat aproape 1.000 de formații, cuprinzînd peste 13.000 de artiști amatori.

Mecanizatorii de la gospodăria de stat „I. L. Caragiale” din Raionul Lehlau desfășoară din plin înălmînșat diferitelor culturi de primăvară. În clîșeu: Inginerul șef al gospodăriei Constantin Mihăilescu împreună cu Aurel Costea de la una din secțiile gospodăriei, controlează calitatea lucrării. Foto: V. TEODORU

Proba 49.591 a trecut examenul

În ziua aceea, în jurul mesei de recepție a țesăturilor de la întreprinderea „Partizanul roșu” din Brașov, era neobișnuit de multă lume. Pe masă o mulțime de valuri de stofe. De diferite culori și în diferite desene. Mulți din cei prezenți se opreau asupra valului de stofă notat 49.591. Era una din numeroasele probe executate în cadrul schimbului de experiență dintre finisieri ce se desfășurase timp de două săptămîni în fabrică.

Să nu se creadă cumva că o stofă poate trece un examen așa ușor. Pentru a ieși „în lume” și cere foarte mult. Pe lîngă faptul că trebuie să atragă prin frumusețea contexturii și a coloritului, ea trebuie să corespundă exigențelor și în ceea ce privește lucrul, mînuirea, dar mai ales stofa nu trebuie să se sîfîneze.

Inginerul Petre Ionescu — directorul întreprinderii „Partizanul roșu” — strîngea în pumn o bucată de stofă din proba amintită. Cu ochii la secundarul ceasornicului, număra secunde. După un minut desăcîră pumnul, netezea ușor bucată de stofă și părea mulțumit.

— Mi se pare că am obținut ce doresc — se adresase celor de față. — Stofa își revine ușor.

Încercarea se repetă.

— Să vedem ce spune și laboratorul despre unghiul de revenire (încercare prin care se măsoară gradul de sîfonabilitate al țesăturilor). Și eu cred că este proba cea mai reușită. — Își spunea păreră inginerul Doru Stînghe, directorul Direcției operative lîm și mătase din D.G.I.T. Să cunoaștem păreră tuturor și să trecem la concluzii.

Statul finisierilor de stofe

Ideea convocării consfățuirii care s-a ținut nu de mult la Brașov a pornit de la necesitatea că țesăturile, pe lîngă varietatea în colorit și contexturi, bune și foarte căutate de cumpărători cum sînt cele produse de „Partizanul roșu” — Brașov, „Libertatea” — Sibiu, „Dorobanțul” — Ploiești etc., mai trebuie să fie și mult finisate pentru a corespunde celor mai înalte exigențe. O țesătură

superior finisată are un indice de apreciere sigur — sîfonabilitatea.

Iată de ce obiectul de studiu al finisierilor a fost eliminarea aproape în întregime a acestui neajuns — lucru ce depinde în mare măsură de finisaj. Din discuțiile purtate la Brașov, la care au luat parte ingineri și tehnicieni de la întreprinderile „Libertatea”, „Dorobanțul”, „Postăvăria Romîna”, „București”, „Fabrica de postav Buhuși”, „Industria lînei” — Timișoara, „Partizanul roșu”, de la „Institutul de cercetări textile” și din Direcția generală tutelărilor s-au formulat concluzii de mare importanță pentru activitatea practică din întreprinderi.

— O spălare mai bună a stofelor reduce sîfonarea lor, dar în timpul spălării să nu se depășească temperatura admisă; altfel lîna formează cuto — spune inginerul Hedwig Reimer.

— La finisaj, printre o plinare corespunzătoare trebuie să înălțăm tensiunile ce apar în fire la încheiat și tesut — spune ing. Constantin Deculescu — la care vine cu argumente, date, cifre.

— Păreră mea este că noi nu facem din timpuri de odihnă a stofelor după diferite operații de prelucrare — o fază a procesului tehnologic. Iată că experimentările pe care le-am făcut pînă acum ne demonstrează necesitatea ca procesul tehnologic să fie completat cu o fază nouă — odihna — spune inginerul Marinică de la „Industria lînei” din Timișoara. Ciclul de fabricație al unei stofe în finisaj trebuie mărit.

S-a discutat despre necesitatea respectării cu strictețe a procesului tehnologic, a improspătării utilajului în secțiile de finisaj, a competenței cadrelor din finisaj și multe alte aspecte legate de tema pusă în discuție.

Între timp s-au aflat și rezultatele cercetărilor de laborator. Într-adevăr, proba 49.591 avea cel mai bun unghi de revenire. Ea trecuse examenul.

Dar examenul produselor de serie?

Desigur că atît experimentările cit și discuțiile purtate cu prilejul consfă-

tuirii de la Brașov sînt foarte utile. Direcția operativă lîm și mătase din M.I.B.C. în colaborare cu cercetătorii de la I.C.T. au și trimis întreprinderilor rezultatele la care s-a ajuns — rețetele, procesele tehnologice îmbunătățite.

Deocamdată s-au făcut probe asupra stofelor fine din lîm pieptănă. Sîn-

Ing. ELENA PAVELESCU

(Continuare în pag. 3-a)

În clîșeu: zidarul Constantin Bor-

dianu, Dumitru Rotăanu, Tudor Negoi, Nedelcu Negoiță și Stan Dobres sînt doar cîțiva dintre muncitorii fruntași de la șantierul din strada Dr. Sion, care s-au distins în lupta pentru o calitate superioară a lucrărilor. Foto: MIHAIL POPESCU

Construcții trainice și terminate la timp

Pentru a îndeplini cu noi succese însemnate cea de-a 40-a aniversare a partidului, colectivul de muncă al Trusului nr. 1 București desfășoară în aceste zile o înălmînșată întrecere atît între șantieri cit și între muncitorii aceluiași șantier. Constructorii și-au luat importante angajamente pe care sînt hotărîți să le îndeplinească în cinstea zilei de 8 mai.

- Angajamentul permanent al colectivului de muncă de la acest trust este acela al îmbunătățirii continue a calității lucrărilor și reducerii prețului de cost.

Pe lîngă aceasta se mai prevede:

- Darea în funcțiune cu 30 de zile mai devreme a întregii fabrici de tăbăcărie Jilava.

- Terminarea cu 90 de zile mai devreme a blocurilor de locuințe cu un total de 65 apartamente de la Tananarive de locuințe Braila.

- Darea în funcțiune cu 30 de zile mai devreme a halelor de reproducție (incubatoare) de la Crevadia.

- Scurtarea termenului de execuție cu 15 zile la construcția pavilionului S.E.B. antiafost al șantierului Institutului „Pasteur” — București.

- Folosirea pe scară largă a maselor plastice la lucrările de finisaj și extinderea folosirii betonului precomprimat.

- Productivitatea muncii să crească cu 6 la sută față de 1960.

Cortina tăcerii

Aparatul executiv al Organizației Naționale Unite a anunțat că a instituit o interdicție totală asupra transmisiilor informațiilor despre operațiunile sale sau despre alte evenimente din Congo. Hotărîrea urmează să ferească de ochii opiniei publice drama singeroasă ce se desfășoară în Congo. Luată după ce la Tananarive marionetele colonialiste au fost puse să semneze un comunicat prin care se constată că scindarea Congo-ului, hotărîrea secretariatului general al O.N.U. are o semnificație ce nu poate scăpa atenției.

Cortina tăcerii a fost lăsată pentru ca la adăpostul ei, agenții corbelor imperialiste să poată acționa în voie împotriva intereselor poporului congolez, împotriva forțelor care luptă pentru independență și integritatea țării.

Conferința de la Tananarive a constituit un pas esențial pe calea pregătirii terenului în vederea intensificării intervenției țărilor imperialiste împotriva poporului congolez. Ea a fost precedată de atacarea de către bandele mobutiste a unor importante baze deținute de către trupele O.N.U. pe coasta Atlanticului. Operația a fost necesară întrucît pentru facilitarea intervenției militare strîine are nevoie de aceste porturi.

Pentru aceasta s-a tras în trupele sudaneze (încadrate în forțele O.N.U.) cu arme procurate de către state făcînd parte din N.A.T.O. S-a urmărit, cu alte cuvinte, îndepărtarea tuturor eventualelor marșuri din rîndul soldaților sau a personalului inferior aparținînd O.N.U. În ceea ce privește comandamentul O.N.U., acesta era prea bine informat de acțiunile întreprinse. A fost atît de bine informat Hammarskjöld încît a avut grijă să facă tot posibilul ca trupele O.N.U. să nu aibă munția necesară pentru a

Pregătirea și fertilizarea terenurilor

Desprimăvărarea timpurie din acest an a permis încă din a doua jumătate a lunii februarie să se poată trece la efectuarea lucrărilor agricole în cîmp. Pînă acum, în Regiunea București, de pîc, s-au semănat aproape 100.000 hectare. Suprafețe însemnate s-au înălmînșat cu culturi din prima epocă și în regiunile Dobrogea și Banat.

Condițiile specifice din acest an cer ca suprafețele care mai sînt noarate din toamnă să fie pregătite fără întârziere. Ministerul Agriculturii recomandă ca pe aceste terenuri să se execute arături de primăvară timpurii (la adîncimea de 18—20 cm.) care să fie grăbite în

Preocupări ACTUALE

această zi. În regiunile amintite mai sus există o susținută preocupare și pentru terminarea grăbnică a acestor lucrări.

Din păcate, în alte regiuni executarea arăturilor este amînată de pe zi pe zi pe ală, deși timpul este prielnic. Este vorba de regiunile Bacău, Iași, Suceava, Cluj, în alte regiuni — Ploiești, Galați, Argeș — această lucrare se desfășoară într-un ritm extrem de încet. Cămbirea acțiunii de pregătire a terenurilor rămase neare din toamnă are o deosebită importanță pentru executarea unor lucrări de calitate, pentru succesul înălmînșărilor. Munca mecanizatorilor din S.M.T. și gospodăriile de stat trebuie să fie astfel organizată încît să fie arate imediat toate suprafețele unde solul se pretează la executarea în bune condiții a acestor lucrări.

Printre măsurile care se cer luate pînă la începerea înălmînșării unor culturi de primăvară — și în-deosebi a porumbului — este și transportul îngrășămintelor naturale în vederea obținerii unor recolte sporite la hectar. În această privință se pot spune o seamă de lucruri bune. Procentul de realizare față de sarcina previzuită pentru această perioadă în regiunile Galați, Mureș-Autonomă Maghiară, Maramureș și Dobrogea este de 79—92 la sută. În schimb, în alte regiuni — Ploiești, Crișana — cantitatea transportată pe cîmp este destul de mică.

În regiunile rămase în urmă cu pregătirea și fertilizarea terenurilor noile comitete executive ale sfaturilor populare trebuie să ia măsurile corespunzătoare.

EUGEN PHOEBUS

(Continuare în pag. 4-a)

UN SAT CA MULTE ALTELE

Către începutul lunii februarie s-au născut într-o noapte la casa de nașteri din comuna Obidiți, doi copii: o fată și un băiat. Fata este a lui Ion Șt. Tudorancea iar băiatul al lui Ion Paraschiv. Născuturile au fost înregistrate în cartea de nașteri a comunei Obidiți.

Sint fapte obișnuite ale zilelor noastre. Obișnuit li se va părea noilor prunci, când vor începe să înțeleagă ce se petrece în jurul lor și dispensarul din comună. Vor crede mai întâi că cele două școli și căminul cultural din Obidiți sînt în acele locuri de cînd e lumea ca și terenul de sport ori bibliotecă încăpătoare cu mii de volume. Totul pentru ei va fi ceva obișnuit, statornicit așa de mult, foarte multă vreme... De cînd o holeră ca și de fite sau alte boli care au bîntuit cu mulți ani în urmă pe aici vor citi în cărți. Cît despre pelagăr — semn al vieții pe care o ducău obișnuiți de aici în vremea regimului burghez-moșieresc — ea a rămas o amintire tristă...

Aceste cuvinte le-am auzit de la învățătorul Manolache Bălan, ce se află în această comună de peste treizeci și cinci de ani, de la moș Ion R. Ivan în etate de aproape șaiszeci de ani, de la Ion I. Lăzăroiu și de la mulți alții. Ei vorbeau astfel fiindcă voiau să sublinieze în mod deosebit viața pe care au trăit-o cu mulți ani înainte în această comună de la marginea Bărăganului și viața ce o trăiesc astăzi.

Stînd într-o zi la sfîrșit cu ei, învățătorul Manolache Bălan a prins a istorisi la început întîmplări din alte vremi, legate de așezarea lor.

File de istorie

Îi lungă povestea, a început el. Îi lungă și tristă ca o zi de toamnă negurată cu ploaie cernită. Se spune că în urmă cu vreo 300 de ani, se afla pe aici o temniță. Ridică din piață, în plin codru, temnița fusese durată departe de orice așezare mai acatărî, fiindcă în ea erau închisi răzvrătiții vremii. Erau închisi acei care, aduși de nevoi și de viața de șerb, apucau bal-

tagul în mîinile zdrene și luau calea codrului de se haiduceau, năpustindu-se, cînd vremea le era prietnică, asupra conacelor boierești pe care le prîjeleau, de-și făceau singuri dreptate. S-a întîmplat că unii și-au îndeplinit oșinda și li s-a dat drumul. Dar încotro s-o apucă? Nu-i aștepta nimeni mîcărî, în afară de nevoile ce trebuia să le ia de la bun început. Atunci ce și-au spus: — Pentru ce să mai batem drumurile cînd aceiași lucru este peste tot. Rămînem aici...

Și așa s-a făcut că pe aici au prins să fumege coșurile cîtorva boierde. Erau primele vetre ale viitoarelor comune ce a luat numele închisorii. Și numele comune se potrivea cît se poate de bine cu viața lor de obișnuiți. Pînă de lucru era puțin pentru cei nevoiași. Tîrîniți aveau doar vreo 350 hectare de pămînt, pe cînd moșierii stăpîneau peste 2.000. Foarte mulți dintre țărani erau palmeși sau clăcași. Lucrau o vară întreagă pe pămîntul boierului, fără să se aleagă cu ceva. Așa s-a scurs deceniu după deceniu.

Ce a fost și ce este

Nemaiputînd îndura greutățile vieții, în primăvara lui 1907 puhoi de oameni s-a îndreptat spre conacele boierești sau spre prefectura din Rimnic. Despre cele întîmplate în acea primăvară de pomină, Anton Hobai din Stîubei are multe de povestit ca oricare alt om care a trăit cînd de grea încoarcă. În Rimnic, pe locul unde au căzut țărani, loviți de gloanțele stăpînirii s-a ridicat un monument. Nu trebuie să uităm ce a fost...

Cuvintele învățătorului Manolache Bălan, fiu de țărăn sîrac, ce n-a avut la vremea sa o copilărie fericită, sînt rostite cu un adînc înțeles.

— De voiți să vedeți comuna noastră de azi, cu dragă inimă v-o arătăm. Noi o gospodărim în frunte cu deputații, cu statul popular.

N-am așteptat a doua invitație. S-au derlat mai mulți să nu fie ghizi și cum nici unul dintre ei n-au voit să renunțe la arăta ce au nou în comună, am pornit în grup pe ulițe. Ivan R. Ivan, bătrînul de aproape șaiszeci de ani care se afla printre noi, a prins primul a vorbi:

— Dispensarul care se află în preaj-

ma casei de nașteri are azi un doctor, doi tehnicieni și un felcer. Nu mai umblăm pe la babe ca să ne tămăduim.

Și gazele ne poartă mai departe. Desprindem din vorbele lor fapte care au schimbat fundamental viața năpăstuită de ieri a acestei așezări. Și toate acestea sînt roștite cu mîndrie, ca un drept cîștigat după un lung șir de ani plini de trudă și suferință. Toți copiii din comună merg azi la școală. Și pentru ei, oamenii ajutați de stat, au ridicat o școală de șapte ani și alta de patru ani. Pentru educarea lor sînt astăzi în comună nu mai puțin de 14 învățători. Cei mici care nu merg încă la școală își au grădinița lor.

Oamenii muncesc cu drag, răspund la orice acțiune a statului popular. Așa, de pildă, prin contribuția lor voluntară s-a ridicat în ultima vreme 450 metri de gard la cele două școli și s-au construit încă două săli de clasă cu hol și coridor. Poate mulți dintre noi — spune Ivan R. Ivan — am fi voit să învățăm o meserie, dar nu era chip. Boierul avea nevoie de oameni care să-i stea la coarnele plugului. Acum — uite, chiar eu — am un băiat muncitor calificat la o fabrică din Valea Călugărească, iar o fată îi țesătoare în București. Iar în comună sînt mulți feciori și fete pe la școli la orașe. Și-i greu să-i numeri...

Temelie trainică

În seriile lungi de iarnă, locuitorii comune se duc la căminul cultural, unde ascultă o conferință ori aleg cite o carte din bibliotecă. Fișe de cititor sînt multe, foarte multe, fiindcă cei care înainte cu treizeci de ani făceau „resfet” pe moșia lui Zamfirescu, a lui Hohoș ori a colonelului Fotescu sînt astăzi cititori pasionați.

Tinerii își au stadionul lor, precum și asociația sportivă „Energia”. Ne amintim că echipa de oină din Obidiți a fost cu cîțiva ani în urmă campionă republicană.

Trecem pe ulițe drepte, îngrijite, mărginite de case ce dovedesc mîna de gospodărar stăpînitorilor lor. Multe, foarte multe sînt noi. Cei ce ne însoțesc parcă ne ghicesc întrebarea ce-am avea s-o punem și ne-o iau înainte spunîndu-ne că în ultimii zece ani în Obidiți s-au ridicat ori refăcut peste 200 de case. Dar nu-s din nule, nici din paianță. Ele au temelia de beton, zid de cărămidă și acoperiș de tablă ori țiglă. Sînt solide, ca și podul de beton ridicat în anii noștri peste apa Rîmnicului.

Către sfîrșitul zilei, am poposit la sediul gospodăriei colective. În acea clipă ne-am gîndit la noi născuți. Și gospodăria colectivă ca și traiul tot mai bun de azi al oamenilor din Obidiți li se vor părea obișnuite, ca niște lucruri firești, statornicite de cînd e lumea. Poate că pînă vor începe să priceapă rostul lucrurilor și comuna își va schimba numele case nu mai potrivește cu viața oamenilor de aici. Totuși — așa cum spunea învățătorul Manolache Bălan — pentru a prețui viața nouă de astăzi ei nu vor trebui să uite ceea ce le vor spunea bătrîni despre viața de altădată a comunei.

VICTOR TEODORU

De cîtu timp Eusebiu Camilar este prezent în librării cu două cărți de proză, apărute aproape simultan: „Nopti udestene” și „Povestiri eroice”. Sînt cărți care puerd din izvoare de inspirație deosebite: vremuri întregi separe lumea de demăi a strămoșilor, cunoscută din cărți și hîrsoave, de lumea trăită aveau a copiii scriitorilor așa înțeles despre o viață comună de preocupări nu se poate vorbi decît în măsura în care cei mai mulți dintre eroii cărților încearcă aceiași neajunsuri bune de dreptate, năzuiesc către o viață mai bună. Dar dincolo de deosebitele tematiche, impresia de apropiată înfrînere a acestor cărți o confirmă pregnant unitatea lor stilistică.

Debutînd cu versuri, Eusebiu Camilar s-a îndreptat repede spre proză fără să-și rădească însă prima muză și dimpotrivă plătindu-i accesul statornică pasiune. Cînd tîrînd scriitorul încerca în „Cordun” (1939) o evocare a primelor impresii ale copilăriei feciorului de țărăn nevoias, firul național s-a înfiripă sub semnul unui grav și profund lirism, ceea ce a îndreptat înțelesul de mai mult susținerea că Eusebiu Camilar rămîne poet, în proză sau în versuri. Este o poezie de o anumită factură, o poezie cu iz de baladă veche și, în măsura în care autorul „Tunelului” poate fi socotit un povestitor cu afinități populare, chipul cum el istorisește aduce cu acela al recitatorului de balade, nu cu al istoricului de povești, sauve sau „pătărîni”. Națiunea păstrează, adică, o notă solemnă de patetism, de subliniere vădită a semnificațiilor, o abundență de imagini, un grai plastic, pigmentat cu multe locuțiuni și zicale. Sînt trăsături pe care le relevă și „Noptile udestene” și „Povestiri eroice”.

Dar în „Noptile udestene” ceea ce atrage de la prima lectură atenția cititorului este înfrînerea lor manifestă cu povestirile din volumul cu care Eusebiu Camilar a debutat în proză — „Cordun”. Este o revenire pe care nu știm dacă trebuie să o punem sub semnul frecventării statornice al aceluiași tematic — satul din nordul Moldovei — sau sub al unor predispoziții subiective, povestitor simțind poate nevoia „să-și caute trecutul cu condiciul” sau zicea un mare scriitor. Lectura povestirilor dovedește însă că revenirea a fost însoțită și de o îmbogățire de viziune, deșir pînă deosebită în ce se poate generaliza în întregime.

O povestire cum este „La coasă”, dincolo de viziunea sumbră a satului năpădit de lipsuri și calamități și de un suflu epic

Cititorii ne sesizează

Mădăreștii este un important nod de cale ferată. Zilnic zeci de trenuri trec prin această gară făcînd legătura cu multe localități din țară.

Apreclîndu-se importanța, gara Mădărești a fost modernizată, construindu-se și un peron nou.

Dacă gara este nouă, cu săli de așteptare spațioase și peron modern, se cade însă să fie și mai curată de cum este în prezent. Tocmai cînd tîrînd lumea mai dragă, atunci cînd stîndie tabla indicatoare în care sînt trecute plecările și sosirile trenurilor sau răsfoiești o carte, te pomenesti că ești „tamponați” sau mîdărit pe haine de către cîrarușii sau care salariații P.T.T. sau cei ai C.F.R. care coletează pe care le încarcă sau descarcă de la trenuri. Ba mai mult, dacă te sesizezi de acest lucru, risți să-ți aprinză paie în cap cu salariații respectivi.

Pe intervalele dintre linii se poate circula în perfectă ordine cu acest cîraruș. De ce oare salariații P.T.T. și cei ai C.F.R. care deservesc o gară altă de importantă, nu iau măsuri pentru ca cei ce așteaptă trenul pe peron să nu mai fie nemulțumiți de astfel de procedee? Considerăm că tovarășul RADU GEORGESCU se întreabă pe bună dreptate despre aceste lucruri.

La Comănești s-au rezolvat în ultimii ani multe probleme editare. S-au construit un hotel spațios și confortabil, o baie publică, o piață modernă s-au reparat și pavat numeroase străzi, au fost amenajate spații verzi în toate colțurile orașului. Despre noua piață, pensionarul N. SERBAN, mai are însă ceva de spus.

„Pentru aprovizionarea cetățenilor cu legume și zarzavaturi — ne scrie acesta — nu există decît o singură unitate „Aproz” care nu poate face față cerințelor. Cum nici vinzătorii nu au prea multă îndeminare la servii, cetățenii, pentru a-și putea cumpăra produsele de care au nevoie, pierd cam mult timp. Este necesar, după părerea mea, să se deschidă încă o unitate de acest fel”.

Publicăm propunerea cititorului nostru, cu încrederea că statul popular Comănești o va rezolva pozitiv.

De curînd, am vizitat satul Perechiu din Raionul Adjud. Cum nu mai călcaseam de mult pe aceste locuri, revederea mi-a prilejuit o surpriză plăcută. Am aflat aci multe lucruri frumoase.

În scurtele popas făcut, am constatat însă și un neajuns pe care mă grăbesc să vi-l aduc la cunoștință — ne scrie cititorul nostru I. BURUIANĂ. În mod concret, mă refer la necesitatea creării unei stații obligatorii de autobuz în satul Perechiu și a sporirii numărului autobuzelor care circulă pe distanța Adjud-Perechiu.

Fac aceste propuneri — conchide cititorul nostru — întrucît în prezent există doar o stație facultativă, iar biletele de călătorie pentru satul Perechiu se obțin destul de greu la autogara Adjud...

Rămîne acum ca I.R.T.A.-Baču să studieze posibilitățile de rezolvare a acestor propuneri.

Cronica literară

Noile povestiri ale lui Eusebiu Camilar

remarcabil, aduce tabloul unei dramatice înălțări de forțe între oamenii lor caute plina și omul boierului — logofăt — conflict desigur pe un fundal plastic, deosebit de sugestiv (sculptural amenințat al coaselor). „Mama” bucată care deschide volumul și povestirea „Mioara” aporindează cleve observatii asupra genezei folclorului și a creației artistice în general. Natura — „Firea nemuritoare”, cu infinitatea ei de ipostaze, de la grandiosul răsărit de soare pînă la trîlurile mierlei și ale privighetilor, suflului omnes de la gingașul simțimant matern pînă la energia bărbătească a celui care luptă și biruie pentru un tel înalt — toate acestea înfățișează adevărate „frumuseți ale universului” cărora scriitorul le închină pasionalul său poem în proză. Ideea este reluată și atunci cînd scriitorul face elogiul creației folclorice și cînd îl socotește pe meșterul cîntăreț din popor care a izvodit balada sau versul tulburător al cetei, necunoscute și mai strîngătoare al „Firi nemuritoare”. Poetul popular, spune undeva scriitorul, „a învîtat legea armoniei de la o fată dintr-un vîntului”. Prezența acestei idei, a încrederii nemărginite în puterea de creație a poporului cheazăși valoarea unei povestiri ca „Bădita Constantin”, a cărei semnificație o depășește pe aceea a unei simple înșirări de obiceiuri de nuntă.

Evocările legate de anii copilărie li se adaugă amintirile individualului Pilat Dragoman, și ele ecul unor fapte de viață trăite, deși scriitorul le pune pe seama unui povestitor fictiv, mutîndu-le în vremea primului război mondial și în anii „concentrărilor” dintre cele două războaie. Îl regăsim de astă dată pe autorul „Negurii”. Pagini cum ar fi povestirea „Drepturile” care înfățișează drama omului care și sincer strivit de odoasă mașină de a-brutizare care era armata burghez-moșierescă, „Lupoaca”, „Ochiul” umăresc cu accente pregnante afectiv caracteristicile prozei lui Eusebiu Camilar, reacțiile oamenilor simpli în fața războiului nedrept și a faptelor care îl pregătesc.

De unorii viziune povestitorului se li-mitează la un vag umanism care estompează sau scapă din vedere mobilul acelor suferințe pe care oamenii, trîrși fără voia lor în război, erau siliți să le îndure. În

Agenda culturală

Nu numai artiștii profesioniști ci și amatori întîmpină cu noi creații glorioase aniversare a 40 de ani de la întemeierea Partidului Comunist din România. În clipse: tehnicianul constructor Mircea Dumitru, distins cu premiul III la Expoziția biennale a artiștilor amatori, pregătește lucrări de grafică și pictură.

Foto: AGERPRES

Manifestări muzicale la Filarmonica „George Enescu”

Filarmonica de stat „George Enescu” deschide ciclul simfonilor lui Beethoven cu concertul de duminică 26 martie, orele 11, la sala Palatului R.P.R. Concertul va fi dirijat de artistul popularului George Georgescu. În program: simfonile a I-a și a III-a (Eroica). În aceeași zi, la orele 20, la Ateuul R.P.R., are loc un concert popular dat de orchestra „Barbu Lăutaru” sub bagheta lui Nicu Stănescu, artist emerit.

Tot săptămîna viitoare (marți 21 martie, orele 20, la Ateuul R.P.R.) Filarmonica organizează un recital popular pentru muncitorii, tehnicieni, inginerii și funcționarii uzinelor „Mao Tze-dun” și „Semănătoarea” și un concert de muzică de cameră.

„Electronica” în cadrul căruia își vor da concursul Ion Voicu, Elena Cernel și Nicolae Secăreanu. La pian: Corneliu Georgheanu.

Două concerte-lectii vor trata despre „Legătura muzicii cu celelalte arte” (partea II-a, joi 23 martie orele 17.30 la Ateuul, sala Studio) și „Muzica și literatura” (duminică 26 martie, orele 10, la Ateuul, sala Studio).

Recitaluri de pian vor da Sofia Cosma (miercuri 22 martie, orele 20, la Ateuul) și Florella Geantă, laureată a Concursului Național „George Enescu” 1961 (vineri 24 martie, orele 20, la Ateuul, sala Studio). Recitalul Florellei Geantă va fi urmat de un concert de muzică de cameră.

Breviar

TEATRUL DE OPERĂ ȘI BALET AL R.P.R. prezintă astăzi în sala de festivități a Băncii de Investiții un Recital de canto și balet.

SALA ATENEULUI R.P.R. va găzdui vineri 17 martie, ore 20, un concert de sonate, interpretat la vioară de Alexandru Theodorescu, artist emerit. La pian: Radu Negreanu.

SPECTACOLUL MUZICAL COREGRAFIC susținut azi, ora 19.30, în sala Palatului R.P.R., de către Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei va cuprinde: muzică corală românească și sovietică, muzică din opere, muzică populară, dansuri populare din diferite regiuni ale țării, dansuri sovietice și dansuri clasice.

DIRIJORUL RATOSVETA BOADJIEVA de la Opera de Stat din Sofia va conduce duminică 19 martie spectacolul „Evgheni Oneghin” la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

CEL DE-AL VILEA CONCURS al artiștilor amatori, faza intercomunală a reunit la Somova, Raionul Medgidia, pe artiștii amatori din Ni-

culișel, Freceței, Cîsla și Somova. Concursul a fost cîștigat de artiștii amatori din Somova care au dat dovadă de frumoase calități interpretative.

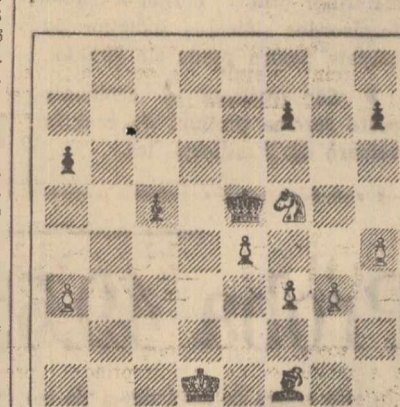
ORGANISTUL WRONISLAW RUTKOWSKI din R.P. Polonă va fi săptămîna viitoare oaspetele nostru. Luni 20 martie la ora 20 în sala Ateuului R.P.R. el va da un recital de orgă.

S P O R T

Mecul Tal-Botvinik

Alb: Botvinik
Negru: Tal
1. c4 C6 2. Cc3 e6 3. d4 N4 4. e3 00 5. N4 6. a3 d4 7. N4 N6 8. C13 Cc8 9. C15 e5 10. C46 Dd6 11. de5 Dd1 12. Rd1 Cg4 13. Re2 Cc5 14. N5 6 15. N4 Ne6 16. C2d Td8 17. h3 C16 18. Nc2 Td7 19. b3 Td8 20. Td1 C3 21. N4 T3 22. N12 T3 23. N16 g6 24. h4 N5 25. C13 N3 26. R4 h6 27. Taci N4 28. f3 Td1 + 29. Td1 Td1 + 30.

Rd1 N5 31. C4 6 32. be 33. C15 a6 34. Cc7 N4 35. Cc8 f5 36. h4 R8 37. C46 N1 38. g3 Re7 39. C15 + Re6 40. e4 Re5 41. în poziția de mat joi, mai favorabil lui Botvinik, albul a dat mutarea în pîlă.

ȘTIRI

● Duminică se reiau întîlnirile din cadrul popularului competițional fotbalistic al campionatului categoriei A. Amatori locului cu balonul rotund așteaptă cu deosebit interes re deschiderea sezonului oficial. În Capitală pe stadionul „23 August” vor avea loc în program cupluri următoare: Intimiri — Rapid București (19.30) și C.C.A. — Farul Constanța (ora 18.15). Iată întîlnirile din țară: U.T. Arad — Dinamo București; Steagul Roșu Brașov — Progresul București; Știința Cluj — Corvinul Hunedoara; Dinamo Bacău — Petrolul Ploiești; Minerul Lupeni — C.S.M.S. Iași.

La 14 martie a sosit în Leningrad renunțata sportivă romînă Iolanda Balas, campionă olimpică și recordmană mondială la săritura în înălțime. Ea a fost invitată la Leningrad de prietena sa Tamara Press, campionă olimpică și dublă recordmană a lumii. În ziua sosirii Iolanda Balas a vizitat stadionul de iarnă din Leningrad miercuri a făcut un antrenament împreună cu atletele sovietice.

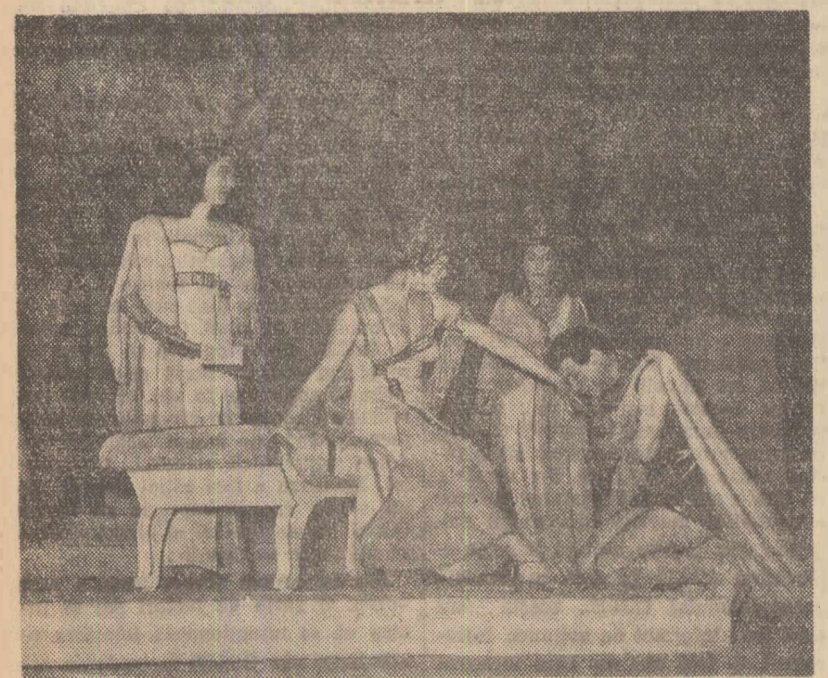
● Echipa selecționată de hochei pe gheață a R. P. Romîne a susținut marți în orașul elvețian Le Locle un joc amical cu o reprezentativă a clubului din localitate. Întîlnirea s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 7-7 (5-3, 0-1, 2-3). Astăzi în orașul Villars hocheiștii romîni susțin un nou joc amical.

● Într-un meci reat continuînd pentru „Cupa campionilor europeni” la volei masculin echipa Institutului sportiv din Riga a învins cu scorul de 3-0 (11, 12, 9) echipa A.Z.S.-Varșovia. În primul meci victoria revine echipei poloneze cu același scor dar cu un punct-averaj superior, astfel că echipa A.Z.S.-Varșovia s-a calificat pentru turnul următor.

BORIS BUZILA

Ziarul „România liberă” a organizat la sediul Uniunii Ziaristilor din R.P.R. o CONȘTĂTUIRE LA CARE AU PARTICIPAT CADRE DE CONDUCERE ȘI TEHNICE DIN FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FUTBAL DIN COLEGIUL CENTRAL AL ANTRENORILOR, COLEGIUL ARBITRILOR, PRECUM ȘI REPREZENTANȚI AI UNOR CLUBURI SPORTIVE. CU ACEST PRILEJ AU FOST DEBĂTUTE O SERIE DE PROBLEME ACTUALE ALE ACTIVITĂȚII FOTBALISTICE DIN ȚARA NOASTRĂ. În zilele următoare, vom relata pe larg despre discuțiile purtate în cadrul conștătuirii.

Noua premieră a Teatrului „C. Nottara”

Aseară a avut loc la Teatrul „C. Nottara” (fost Teatrul Armatei) premiera tragediei lui Shakespeare „Antoniu și Cleopatra”. În clipse: Scenă la curtea Cleopatrei. Foto: AGERPRES

